

"Aguantarem tota la legislatura"

Francesc Antich (Caracas, Veneçuela, 1958) és el president de les Illes Balears. En aquesta entrevista, concedida coincidint amb els primers cent dies en el càrrec, explica l'actuació de govern i les relacions amb l'oposició, amb els socis de govern i amb la Generalitat de Catalunya.

Comencem pel bessó. S'hi sent segur, en el càrrec?

—Segur, no hi ha res, i manco en política.

—Ja m'entén, vull dir si el Pacte de Progrés aguantarà la legislatura, cosa que dona per pràcticament impossible el PP.

—Ja l'he entès, ja. Li ho diré amb rotunditat: estic completament tranquil. Les relacions amb els socis de govern són cordials i perfectament normals. Això no vol dir, és clar, que no hi hagi punts de vista diferents en certs aspectes. Però és ben natural que hi siguin. Ara, que quedi clar: aguantarem tota la legislatura.

—Un dels eixos que s'han anunciat com a estratègics del seu govern és la normalització lingüística i cultural. Com notarà el ciutadà balear aquesta nova etapa?

—D'entrada, és molt fàcil la feina a fer en aquest camp: complir les lleis. Balears té un enorme dèficit en aquest camp. Tenim la Llei de Normalització Lingüística [aprovada el 1986] que no s'ha complert. Doncs, a partir d'ara es complirà. D'una altra banda, en educació tenim una gran feina a fer. Per a no enumerar totes i cadascuna de les activitats a fer des de la conselleria d'Educació i Cultura, crec que amb això que he dit al principi és bastant clar què farem: complir la llei. A vegades és tan senzill com això. El que passa és que fins ara no s'havia fet.

—I això ens duu a les relacions amb el govern de la Generalitat de Catalunya i la seva ja famosa conferència a l'Institut d'Estudis Catalans

—Jo ho veig d'una forma molt senzilla. La col·laboració en matèria cultural i lingüística amb la Generalitat pot ser molt profitosa per a totes dues

parts. Amb l'Institut d'Estudis Catalans, hem de tenir-hi una relació lògica i normal, com no pot ser de cap més manera. La nostra idea és d'anar concretant acords i un marc general de col·laboració entre iguals que pugui afavorir totes les parts. Unificant esforços i energies de tothom és de l'única manera

que podrem avançar en la normalització, cosa que és, per mi, repetesc, un objectiu lògic i natural.

—En clau interna balear, com pensa que s'hauria d'estructurar la col·laboració entre el govern i els consells insulars, que tenen les competències de cultura, i amb tots els quals, per primera vegada, hi ha sintonia política?

—No hi ha dubte: hem de fer un pacte cultural per no perdre ni un cèntim del contribuent. Hem de sumar esforços complementant les gestions, no competint. Aquesta col·laboració no ha de ser només institucional, sinó que també hi han d'entrar organitzacions diverses, com ara l'Obra Cultural Balear.

—La immigració ja es dona per perduda, quant a integració lingüística?

—Jo, almanco, no la hi don, per perduda. De cap manera. No caldria sinó. Tots els habitants de Balears han de tenir el mateix dret a conèixer la llengua. El que no pot ser és parlar d'integració i no fer

res. Això també s'ha d'acabar. Hem de fer tots els possibles perquè s'integrin, tant la població castellanoparlant com els estrangers. Aquestes persones han de sentir que són respectades i que el govern es preocupa pel seus drets. Per això els posarem a l'abast tot el que sigui necessari perquè puguin integrar-se. Si no tenen la possibilitat, real i factible, d'estudiar la nostra llengua i de conèixer la nostra

"Les relacions amb el socis de govern són cordials i perfectament normals. Això no vol dir que no hi hagi punts de vista diferents en certs aspectes. Però és ben natural que hi siguin. Ara, que quedi clar: aguantarem tota la legislatura."

JOAN CELIÀ

cultura, és del tot inútil parlar d'integració. La primera passa, i la més important, l'hem de fer nosaltres, el govern de tots els ciutadans de les Balears. De tots. En aquest aspecte també hem de canviar de xip: la normalització lingüística i cultural és un dret i, per tant, no es farà mai contra ningú, sinó en benefici de tothom. Tots necessitem totes les energies de les cultures que conviuen aquí. Un país no es pot tancar sobre si mateix. Seria una irresponsabilitat no aprofitar aquestes energies que existeixen a les Balears. En aquest sentit, el mestissatge és un valor. Jo l'entenc d'aquesta manera, sumant i no exclouent ningú. Hem de deixar sense excusa aquells qui es pensen que es defensa el català per perjudicar els castellanoparlants.

—*Quant a normalització lingüística i cultural, tothom entén que una de les eines principals és l'existència d'una televisió autonòmica. Hi ha pensat, el seu govern, a fer una televisió autonòmica de Balears?*

—Es un debat pendent. Hi ha una realitat que ens limita: els costos són enormes. D'aquí ve que, de moment, sigui millor treure el màxim profit d'allò que ja existeix. Tenim dues televisions locals, d'àmbit superior al local, que funcionen. Tenim TVE-Balears que podria intensificar les desconnexions. Tenim la recepció de TV3 i Canal 9. Crec que val més rendibilitzar socialment al màxim això que ja existeix, que no pensar en la creació d'una televisió autonòmica, d'un cost que la fa molt difícil, tot i que algun dia caldrà obrir-ne el debat. Dit això, tenc interès a deixar molt clar que fins ara ha fet l'efecte que, el rendiment de les televisions, només l'havia d'obtenir una determinada cara del govern [referència a Jaume Matas]; amb l'actual govern l'única preocupació i ocupació és que n'obtinguin el rendiment el conjunt dels ciutadans de les Balears, millorant l'oferta televisiva que reben.

—*Per ventura la qüestió més transcendent des de fora de les fronteres illenques és l'anunci de la implantació de la famosa ecotaxa. Està disposat veràment a posar-la en marxa?*

—La idea és d'implantar-la, inequívocament. Hi ha dues conselleries que ja hi fan feina, i esper que a final d'any ja tendrem el projecte concretat. D'una altra banda, ja n'hem parlat amb Madrid per explicar-los les nostres intencions.

—*I com ho veu, el govern central?*

—La veritat és que en principi no ho veien del tot clar.

—*Exactament què no veu clar Madrid: el concepte, la possible concreció...?*

—D'entrada la nostra idea és d'establir un impost sobre el billet d'avió. Això, el govern central no ho va veure bé. Aleshores els explicarem que podria haver-hi alternatives: recaptar a través dels hotels, dels cotxes de lloguer..., complementant-ho amb ajudes directes de l'estat. Les opcions són diverses.

—*Més enllà de la concreció, expliqui el concepte que anima l'ecotaxa?*

—Partim de la base que a terme mitjà és probable

que hi hagi destinacions turístiques a tota la Mediterrània que ens puguin fer una competència directa en matèria turística. Una competència que ara no hi és pels coneguts, i tristos, casos bèl·lics i problemes diversos d'aquestes altres zones. Si això és així, i és la cosa més probable, hem d'estar preparats. Hem de millorar el nostre producte. Com? Fent els esponjaments que siguin necessaris [destrucció d'establiments turístics obsolets en zones de màxima concentració], lluitar contra la massificació, millorar l'entorn i, sobretot, posar en valor els espais naturals.

—*Què vol dir això de "posar en valor els espais naturals"?*

—Que no basta de protegir àrees naturals i prou. S'ha de fer una aposta decidida per conservar-les i gestionar-les adequadament. Això, i tota la resta, significa que aquest govern, i la societat balear, necessiten recursos econòmics per tirar endavant tots aquests projectes que, en conjunt, són un de sol: millorar el nostre producte. I tenim un termini no gai-

"No basta de protegir àrees naturals i prou. S'ha de fer una aposta decidida per conservar-les i gestionar-les adequadament".

"La meva sintonia ideològica és amb en Maragall, no és cap secret. Però si Jordi Pujol és el president de la Generalitat, això no serà el més mínim problema per a mantenir-hi unes excel·lents relacions".

re llarg per a fer-ho: sis, set, vuit anys, però no més. És hora d'actuar.

—S'ha quantificat, tot allò que s'hauria de finançar amb la famosa ecotaxa?

—La inversió global en esponjaments, compres, protecció, preservació i una gestió acurada d'espais naturals, etc., podria arribar als 100.000 milions de pessetes en uns vuit anys. Som, per tant, davant unes inversions que, anualment, representen un gran esforç. No podem destinar recursos ordinaris a fer-ho, perquè els necessitam per a Educació, per millorar les condicions de molta gent desafavorida, per a infraestructures... L'ecotaxa ens és essencial.

—Una altra qüestió bàsica. Com pensa el seu govern diferenciar-se dels anteriors en protecció ambiental?

—Fent efectiva la protecció. Per exemple, ja hem eliminat algunes excepcions que preveïen les Directrius d'Ordenació del Territori [aprovades enguany pel govern de Jaume Matas, del PP]; hem posat fi a les grans segregacions en sòl rústic que feien que grans finques s'anassin convertint en grans urbanitzacions; tornam al sòl rústic la seva vocació primera i en suprimim el valor especulatiu... Aquestes han estat les primeres actuacions per a provar de plantar cara a la gran pressió urbanística. Ara avaluem la forma d'establir un marc general d'actuacions en molts àmbits: carreteres, infraestructures, espais naturals, moratòries de camp de golf i de ports esportius... Tot això no significa que

tot es talli d'arrel, sinó que el que feim és anunciar un canvi de mentalitat. El que ja no pot tornar a ser és pensar en un camp de golf amb l'objectiu de fer-hi una urbanització de tres mil places, per exemple. Si cal fer un camp de golf, doncs que es faci per si mateix i no per cap més raó; per exemple per donar qualitat a una zona ja consolidada, i sempre vetllant al màxim la protecció de recursos, com ara que aquest hipotètic camp sempre utilitzi aigües depurades. Aquesta és la gran diferència. S'ha canviat la mentalitat. S'ha canviat el model: sí a l'economia productiva, no a l'economia especulativa, i màxim respecte ambiental.

—Passem a una altra qüestió. Ja ha parlat amb Jordi Pujol després de les eleccions catalanes?

—No. Crec que pertoca d'esperar que es resolguin els pactes i tot d'una que haurà estat investit, li telefonaré. Ja veig per on va la seva pregunta i no la defugiré. La meva sintonia ideològica és amb en Maragall, no és cap secret. Però també és prou coneguda la meva posició que si el president de la Generalitat és Jordi Pujol, això no serà el més mínim problema per a mantenir-hi unes excel·lents relacions. No hem de confondre les coses. En cap sentit.

—Què vol dir?

—Que Pujol no és la dreta que teníem aquí. Hi ha moltes diferències. Els catalans havien de triar entre bo i millor. A Balears no era el cas, no. Els progressistes de Balears no podem tenir la mateixa

idea de Matas, que la que els progressistes catalans tenen de Pujol. Em sembla una obvietat.

—*El tranquil·litza el bon resultat de Maragall, a l'hora de no quedar sol en l'aspecte de les sensibilitats del seu partit diguem-ne menys favorables al discurs autonomista-federalista de vostès dos?*

—No solament em tranquil·litza, sinó que em deixa molt satisfet. Li tenc molta d'estima personal, i això ja justifica el meu sentiment. Però, políticament, em satisfà pel que significa per al futur del seu, i meu, objectiu. És una gran ajuda perquè reforça la nostra forma d'entendre la política. Però, també ho vull dir: això no és en perjudici de res, perquè dins el PSOE els darrers documents de feina tenen unes característiques que ens satisfan. Ara, també és ben cert que per dur-ho a la pràctica, es bo que hi ha hagut gent que hi estigui totalment disposada. Però, sobretot, estic content perquè tant a les Balears com a Catalunya la nova forma de fer política, d'obertura a les altres forces i sectors socials, s'ha vist recompensada pels electors.

—*Els anys que el PSIB cremava líders l'un darrere l'altra així que anaven perdent les eleccions ja s'han acabat, ara que Francesc Antich és el primer president del govern del PSIB?*

—Crec que tenc el suport de totes les sensibilitats del partit. Allò que m'alegra més, emperò, és que totes aquestes sensibilitats s'hagin implicat en el suport decidit al nou govern del Pacte de Progrés.

—*Serà el pròxim secretari general del PSIB?*

—He valorat aquesta possibilitat, però no s'ha decidit dins el partit. També he pensat que la meua tasca de president m'absorbeix massa, per a ser alhora secretari general. Però és ver que hi ha companys que pensen que ho he de ser. Si ho fos, seria de forma pactada i sempre començant a parlar-ne

després de les eleccions generals. Ara no s'ha d'obrir el debat. La cosa més important és, ara, consolidar el govern i, pel que fa al partit, dedicar-nos tots a preparar les eleccions generals.

—*L'oposició al seu govern, el PP, viu enmig d'una aparent contradicció. El seu cap, Jaume Matas, sembla desaparegut. Però els seus múltiples portaveus proven de desprestigiar el nou executiu amb gran duresa: l'acusen de manca de coordinació entre els grups, de perseguir funcionaris per raons polítiques i ideològiques, d'adoptar posicions i accions de govern contradictòries...*

—Un moment. De la mateixa manera que hi ha els cent dies de cortesia de l'oposició envers el govern, també, a la inversa...

—*...Ara es compleixen, els cents dies...*

—...Sí, i el PP no ha tencut aquesta cortesia en tot aquest temps, però el govern sí que la té.

—*Perdoni que hi insisteixi. Vostè fou investit el 23 de juliol i va prendre possessió el dia 27. Podem donar per tancat el lapse de cortesia, perquè l'entrevista es publicarà la setmana del 2 al 8 de novembre, quan es compleixen els famosos cent dies.*

—*[riu]* Doncs bé, l'únic que li puc dir és que entenc el PP. Després de setze anys ininterromputs governant, necessàriament li ha de ser molt dur d'acostumar-se a l'oposició. Des d'aquest punt de vista entenc que encara no s'hagi situat al seu lloc. Aquesta manca d'aterrament en la seva realitat els porta a adoptar en alguna ocasió certs comportaments histèrics. Però, en fi, segurament que no és més, repetesc, que aquesta manca de costum a ser oposició. Els manca, encara, un poc d'adaptació.

Miquel Payeras

"Els progressistes de les Balears no podem mai tenir la mateixa idea de Matas, que la que els progressistes catalans tenen de Pujol. Em sembla una obvietat."

Espirafocs
Que va obrir les portes a l'any 1980,
Llibreria general i infantil, dona cobertura a la comarca del Raiguer,
organitza contacontes, presentacions de llibres, exposicions, etc...

Espirafocs
LLIBRES

Bisbe Llompart, 127 - Tel. i Fax: 971 50 25 35. 07300 Inca - Mallorca